

EERBETOON Schrijver Belcampo geëerd met gevelsteen op geboortehuis in Naarden-Vesting

'Stiekem had mijn vader dit heel leuk gevonden'

Boven de voordeur van Turfpoortstraat 16 in Naarden-Vesting hangt nu een gevelsteen ter nagedachtenis aan schrijver Belcampo. Nico Keuning, wiens biografie over Belcampo deze week uitkwam, nam hiervoor het initiatief. „Ik heb dit nooit eerder gedaan, maar in Naarden past het. De vonk sprong over.”

Joyce Huibers
j.huibers@mediahuis.nl

Naarden ■ In het bijzijn van Belcampo's dochter Maartje Arian, trekken achterkleinkinderen Hadassah (26) en Ilay (13) donderdagmiddag het doek voor de gevelsteen weg. Ze vinden het leuk dat er zoveel aandacht is voor hun overgrootvader die ze nooit gekend hebben. „Maar ik heb wel veel van zijn boeken gelezen”, zegt Hadassah.

Negenponder

Op 21 juli 1902 ziet Herman Pieter Schönfeld Wichers op dit adres het levenslicht. Een negenponder, geboren in de bovenste voorkamer op toen nog Gasthuisstraat 370. Als vader Jaap, kandidaat-notaris in de vesting, een paar dagen later de geboorte van zijn zoon aangeeft, wordt per ongeluk huisnummer 340 genoteerd. Voor Nico Keuning is het daardoor even een uitzoekklusje wat nu het juiste geboortehuis is. „Maar inmiddels staat het wel wetenschappelijk vast.”

Keuning noemt het een grappig toeval dat in het huis, nu Turfpoortstraat 16, al zo'n zestig jaar een oudere kunstenaar woont die voor het Naardense blad 'De Omroeper' verschillende schrijvershuizen heeft getekend. Waaronder dus haar eigen huis. „Zij wist dat Belcampo hier geboren is en ging gelukkig mee in mijn wens voor een gevelsteen. Daar ben ik haar dankbaar voor.”

Anekdote

Voor de onthulling vertelt Keuning nog een grappige anekdote over een bezoekje van Belcampo met zijn dochter Maartje aan de vesting. „Hij wilde haar zijn geboortehuis laten zien, maar eenmaal in de straat had hij geen idee welk huis het was. Hij belde willekeurig ergens aan, zei dat hij daar geboren was en werd door de bewoners vriendelijk onthaald. Die mensen leven waarschijnlijk nog steeds in de veronderstelling dat hun huis hét geboortehuis van de schrijver is.” „Toen we weer buiten stonden en mijn vader het huisnummer zag, zei hij: 'Oh dit was niet het juiste huis. Wel een manier om overal in Nederland binnen te

Twee achterkleinkinderen van Belcampo onthullen de gevelsteen.

FOTO STUDIO KASTERMANS/DANIELLE VAN COEVORDEN

„
Ik heb er dierbare herinneringen aan. Dat heeft meegespeeld om een spoor achter te laten

Nico Keuning
Schrijver

komen', vult Arian lachend het verhaal aan.

Overigens niet vreemd dat Belcampo zijn geboortehuis niet meer terug kon vinden. Hij heeft er om precies te zijn maar drie maanden gewoond. Daarna verhuisde het gezin naar Veendam en vervolgens naar Rijssen waar de schrijver opgroeide. Eigen herinneringen aan Naarden had Belcampo dus niet, maar de vestingstad heeft hem altijd geïntrigeerd, zegt Keuning. „Als student medicijnen moest hij eens een introductie over zichzelf schrijven. Daarin ging hij uitgebreid in op zijn geboorteplaats. Belcampo verhaalde over zijn moeder die met hem in de kinderwagen over de klinkers in de vesting wandelde. Over de angstaanjagende Amsterdamse Poort waar de Gooische Moordenaar, de tram, onderdoor reed, Comenius en de Spaanse overheersing. Geschiedenis heeft altijd zijn belangstelling gehad en Naarden heeft geschiedenis genoeg.”

Aandrang

Zelf voelt Keuning ook een band met de vestingstad. Hij was er in 1973 gelegerd. De diensttijd zelf omschrijft hij als saai, maar Naarden vond hij leuk. „Ik voelde me er thuis.

„
Oh dit was niet het juiste huis. Wel een manier om overal in Nederland binnen te komen

Maartje Arian,
Dochter Belcampo

Heb er dierbare herinneringen aan. Dat heeft meegespeeld in mijn beslissing om hier een spoor achter te laten en iets aan de stad toe te voegen. Ik heb meerdere biografieën geschreven, maar nooit de aandacht gevoeld om een gevelsteen voor die persoon te regelen. Maar nu voelde ik die drang wel. Toen ik hier weer liep, sloeg de vonk opnieuw over.”

Volgens Keuning, die zelf in het Noord-Hollandse Heiloo woont, speelt mee dat er met de verschillende gevelgedichten al aandacht is voor literatuur in Naarden. „Het past hier.”

Hij benaderde de gemeente met zijn idee en vroeg subsidie aan. „Die kreeg ik, 1763 euro om precies te zijn. Daar kon ik het precies voor doen. Een gevelsteen met handgehakte schreefletters, want je wilt wel kwaliteit.”

Stiekem

Dochter Maartje Arian is verguld met de gevelsteen en de aandacht voor haar vader. „Heel bijzonder. Hij was nooit scheutig met verhalen over zijn verleden. Als we het hem gevraagd hadden, had hij waarschijnlijk 'nee' gezegd tegen een gevelsteen, maar ik denk dat hij het stiekem heel leuk had gevonden.”